

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

בפני כבוד השופט דב גוטליב

תובעת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד קובי שפירא ואח'

נגד

נתבעת

הפניקס חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ש' ברקוביץ' ואח'

פסק דין

1. התובעת ילידת 27/01/1983, נפגעה בתאונת דרכים ביום 12/02/2017 (להלן: התאונה).
2. בשל נזקי הגוף שנגרמו לתובעת בתאונה היא הגישה תביעה זו לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפיצויים").
3. הנתבעת היא מבטחת הרכב במועד התאונה והיא מכירה בחבותה לפצות את התובעת בגין נזקיה ומשכך המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת מצבה הרפואי של התובעת, מצבה התפקודי וגובה הפיצוי המגיע לה בעקבות התאונה.
4. לשם בחינת מצבה הרפואי של התובעת מונו מומחים בתחום האורתופדיה והניירולוגיה ואלה הגישו את חוות דעתם לתיק. התובעת חלקה על קביעות המומחה בתחום הניירולוגי וזימנה אותו לחקירה על חוות דעתו.
5. בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 21/05/2020 העידו התובעת, אמה וגבי איילת שלף, מנהלת משאבי אנוש בחברת "מחשבים אי.די.פי בע"מ" (החברה בה עבדה התובעת במועד התאונה). בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 21/04/2021 העיד המומחה מטעם בית המשפט בתחום הניירולוגי. בהמשך הגישו הצדדים סיכומים.
6. בנסיבות שפורטו, אבחן תחילה את מצבה הרפואי והתפקודי של התובעת ואדון לאחר מכן בשיעור הפיצוי המגיע.

הפגיעות והנכות הרפואית

7. ביום התאונה פנתה התובעת למיון בית החולים "איכילוב". בתעודת המיון נרשם: "פנתה למיון עקב מעורבות בתאונת דרכים. הנהגת עם חגורה, לא נפתחו כריות אוויר, שוללת חבלת ראש, ללא איבוד הכרה, ללא בחילות והקאות [...] הנ"ל מדווחת על כאב באזור ימין של הגב התחתון. ללא הגבלה בתנועה" (נספח ה' לתצהיר התובעת).
8. בתאריך 16/02/2017 נבדקה התובעת על ידי ניירולוג והתלוננה על כאבי צוואר עם הקרנה לראש, כאבים בגב התחתון וסחרחורות.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

9. בתאריך 24/02/2017 נבדקה התובעת על ידי אורתופד והתלוננה על כאבים בגב התחתון ובעמוד השדרה הצווארי. בבדיקה שנערכה לתובעת אובחנו "תנועות עמ"ש מעט מוגבלות בשל כאבים" וצוין כי בצילומים שנערכו לתובעת במיון לא עלו ממצאים.
10. ביום 09/04/2017 נבדקה התובעת על ידי רופא המשפחה. בבדיקה נרשם: "לפני חודש עברה CT עמ"ש בגלל תאונת דרכים, ללא ממצא חריג".
11. התובעת נבדקה על ידי נוירולוג גם בתאריך 12/05/2017. מהמסמך המתעד את הבדיקה עולה: "החולה עברה בדיקת CT ע"ש צווארי – תקין. סובלת מכאבי ראש שמתחילים בצוואר, עורף, כאבים ברקות, כאבים חזקים [...] מאז התאונה היו 4 התקפים של כאבי ראש, בשבוע אחד פעמיים".
12. בתאריך 22/12/2017 נבדקה התובעת פעם נוספת על-ידי נוירולוג והתלוננה כי: "בחודש וחצי אחרונים כאבי ראש התגברו, עד 2-3 בשבוע, אותם הכאבים, מתחילים בצוואר, מתפשטים לראש [...] הייתה תקופה חודשיים שכאבים פחתו".
13. בדיקת CT מח שנערכה לתובעת ביום 07/01/2018 לא העלתה ממצאים ("ללא דם, סימני לחץ או ממצא מוקדתי").
14. התובעת פנה לנוירולוג גם ביום 22/01/2018 והתלוננה על "כאבי ראש מיגרנוטיים עם תדירות פעם בחודש בערך. CT מוח עם ח.נ תקין. בבדיקות דם ללא עדות לווסקוליטיס".
15. בביקור נוסף אצל נוירולוג ביום 27/07/2018 נרשם: "החולה עם מיגרנה בימי סוף השבוע. שיפור ניכר בתקופה שקיבלה טיפול בטופמקס. היום התעוררה עם מיגרנה בבוקר".
16. בתאריך 19/05/20 צירפה התובעת לתיק מסמכים רפואיים נוספים (להלן: "המסמכים הנוספים") ולפיהם בתמצית – בתאריך 10/01/2019 התובעת פנתה לקבל מרשם לטופמקס 50 מ"ג; ביום 22/07/2019 התובעת נבדקה על ידי נוירולוג והתלוננה על התקפים קשים של מיגרנה עם תדירות של עד פעמיים בשבוע; בתאריך 14/02/2020 נבדקה על ידי נוירולוגית והתלוננה על החמרה במיגרנה. צוין שהתובעת מקבלת טיפול בטופמקס במינון 75 מ"ג, נטען כי בתחילה התרופה עזרה אך כעת לא מספיקה. התובעת התלונה על כאבי ראש 2-3 פעמים בשבוע וציינה שהייתה תקופה ללא כאבי ראש בערב.
17. המומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדי, ד"ר אלישע אופירס, בדק את התובעת והעריך בחוות דעתו כי בעקבות התאונה נותרה לתובעת נכות בשיעור 4%, בגין הגבלה בתנועות עמוד שדרה צווארי, לפי סעיף 37(5)א לתקנות המוסד לביטוח לאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956 (להלן: "תקנות הנכות"), כאשר מתוך הנכות הנ"ל משייך המומחה לתאונה רק 1.5% נכות, והיתר – לעברה הרפואי של התובעת.
- המומחה התייחס בחוות דעתו לצורך בטיפולים רפואיים וציין: "אם אחד הטיפולים אותה עברה, כגון פיזיותרפיה או הידרותרפיה, גורמים לה להטבה, יש לאפשר לה לבצעם למשך שנה נוספת, מיום כתיבת חוות הדעת. עלות הטיפולים במסגרת הפרטית היא 300-400 ₪ לטיפול, ובמסגרת הקופה, עלותם 100-150 ₪. מגביל את מספר הטיפולים ל-20".
- אשר לנכות הזמנית – המומחה העריך שהתובעת הייתה באי כושר מלא (100%) ממועד התאונה ועד ליום 28/02/2017.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 17-11-43219 פלוגית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

18. המומחה מטעם בית המשפט בתחום הנזכר, ד"ר רון דבי, סקר את התיעוד הרפואי של התובעת עובר לתאונה ולאחריה, בדק את התובעת והעריך בחוות דעתו כי בעקבות התאונה נותרה לתובעת נכות צמיתה בשיעור 5% בגין כאבי ראש, ללא חסרים נזכרים, לפי סעיף 29(א)(I) לתקנות הנכות, כאשר רק 3.3% נכות קשורים בתאונה והיתר למצב רפואי קודם. בפרק הדיון והמסקנות בחוות דעת, ציין המומחה כדלקמן:

" מדובר בתאונת דרכים, ללא חבלת ראש או איבוד הכרה, וללא מעורבות של מערכת העצבים. תלונותיה הנזכרות של התובעת מאז התאונה נסבות בהחמרה ובשינוי אופיים של כאבי הראש שהיו קיימים טרם התאונה. יצוין, כי הבדיקות הנזכרות החוזרות, כולל בדיקת את התובעת- היו תקינות. מעיון במסמכים הרפואיים עולה כי התובעת סבלה מכאבי ראש כרוניים מגיל צעיר, בעטיים פנתה פעמים רבות לרופאים המטפלים, כולל בשנים הסמוכות טרם התאונה הנדונה. יצוין, כי ההתקף הראשון בעטיו פנתה התובעת לחדר מיון (31/01/96) היה בעל מאפיינים מיגרנוטיים. ברם, בהמשך השנים עד התאונה כאבי הראש לא היו בעלי אופי מיגרנוטי טיפוסי, ולא הצריכו טיפול תרופתי ייחודי למיגרנה או טיפול מונע. בכל אופן, לאחר התאונה כאבי הראש הפכו למיגרנוטיים באופיים, תדירותם עלתה והם הצריכו טיפול תרופתי ייחודי למיגרנה וכן טיפול תרופתי מונע. יצוין כי הטיפול התרופתי המונע בטופמקס הביא לשיפור ניכר בכאבי הראש".

19. התובעת שלחה למומחה שאלות הבהרה בצירוף מסמכים רפואיים נוספים. המומחה נשאל האם לאור המסמכים הנוספים נכון יהא לקבוע שמצבה של התובעת החומר והאם אין מקום לערוך לה בדיקה נוספת. המומחה השיב בתאריך 10/09/2019 כי רוב המסמכים הנוספים שנשלחו אליו עמדו לפניו בעת מתן חוות הדעת וביחס למסמכים מתאריכים 10/01/2019 ו-22/07/2019 – המומחה לא מצא שיש במסמכים הנ"ל כדי להצביע על החמרה במצבה של התובעת ולכן הוא אינו סבור שיש צורך בבדיקה נוספת.

20. התובעת איננה מסכימה עם הערכת המומחה מטעם בית משפט בתחום הנזכר והזמינה את המומחה לחקירה על חוות דעתו.

טענות התובעת, בתמצית, הן כדלקמן: ראשית – התובעת סבורה שהמומחה טעה בעת שלא קבע כי חלה החמרה במצבה הרפואי וכי החמרה זו קשורה בתאונה. בעניין זה מפנה התובעת לתיעוד הרפואי המצביע לעמדתה על החמרה במצבה הרפואי, כך שבמועד הבדיקה אצל המומחה, התובעת דיווחה על התקפי מיגרנה של פעם בשבוע ואילו מתיעוד רפואי מאוחר יותר עולה שתדירות התקפי המיגרנה עלתה ל-2-3 פעמים בשבוע, כאשר גם הטיפול התרופתי אינו עוזר לתובעת כבעבר. שנית – המומחה טעה בעת שלא פסק לתובעת אחוזי נכות בשיעור גבוה מ-5% לנוכח העובדה כי התובעת סובלת מכאבי ראש קשים.

הנתבעת טוענת בתורה שמסקנות המומחה לא נסתרו במאום; המומחה העיד כי פסק לתובעת אחוזי נכות "מחמת הספק", מאחר שהתובעת לא נחבלה בראש במהלך התאונה, לא הייתה מעורבות כלשהי של מערכת העצבים ולכן הוא סבור שהמיגרנה או המרכיב העיקרי של כאבי

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלוגית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

- הראש אינם קשורים בתאונה. לעמדת הנתבעת, נוכח עדות המומחה יש לקבוע שלא נותרה לתובעת נכות נזירולוגית בעקבות התאונה.
21. כפי שנפסק לא פעם, חוות דעתו של המומחה הרפואי מטעם בית המשפט לא מחייבת את בית המשפט, שהוא הפוסק האחרון בעניין זה. אולם, הכלל הוא, כי בית המשפט לא יסטה ממסקנותיו של המומחה הרפואי אלא בהתקיים **נסיבות מיוחדות** (ראו ע"א 9598/05 פלוגי נ' חברת ביטוח "המגן" בע"מ, פסקה 7 (28.3.2007)).
22. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בתיעוד הרפואי, בעדות התובעת ואמה וכן בחוות דעת המומחה ובפרוטוקול חקירתו, נחה דעתי שלא מתקיימות נסיבות מיוחדות המאפשרות לסטות מקביעת המומחה בתחום הנזירולוגיה, כפי שהן מופיעות בחוות דעתו. ואנמק:
- א. ניכר מעדות המומחה ומחוות דעתו כי המומחה סקר את התיעוד הרלוונטי עובר לתאונה ולאחריה והפעיל את שיקול דעתו וניסיונו רב השנים באופן מקצועי והגיוני. המומחה הסביר מדוע פסק נכות בחוות דעתו, הגם שהתובעת לא נחבלה בראש במהלך התאונה ופנייתה לראשונה בתלונות על כאבי ראש הופיעו רק חמישה ימים לאחר התאונה ("הטענה שלי שזה לא שייך לתאונה ואחוזי הנכות שנקבעו עם בחמת הספק של הספק ולמה? התאונה הזו לא הייתה בכלל חבלת ראש. מיגרנה היא מהראש וללא חבלת ראש ואני מפנה למכתב שחרור מהמיון, התובעת עצמה שללה חבלת ראש [...] לא זו אף זו, היא בפנייה שלה לרופא המשפחה חמישה ימים לאחר התאונה אין אזכור על כאבי ראש [...] אם זה קשור לתאונה זה יופיע מיד אחריה" (עמ' 7 ש 16-9 לפרוטוקול הדיון מיום 21/04/2021)).
- ב. המומחה הכיר בהחמרת כאבי הראש של התובעת שהופיעו לאחר התאונה, גם אם לא מיד לאחר התאונה כפי שציין בעדותו, ואף הסביר באורח הגיוני כי הוא אינו סבור שיש לפסוק לתובעת אחוזי נכות גבוהים יותר, מחמת שנכות כאמור ניתנת למי שקיימת אצלו עדות לפגיעה עצבית הנגרמת במהלך התאונה, דבר שלא קיים במקרה הנדון ("אם אתה שואל על 10% זה אנשים עם עדות לחבלה מוחית עם עדות לממצאים בהדמיה, אלו המקרים שאני אעלה מעבר ל-5" (עמ' 7 ש' 28 לפרוטוקול הדיון מיום 21/04/2021)).
- ג. בעדותו התייחס המומחה גם לסוגיית החמרה ולקשר בין המיגרנה ובין התאונה והשיב שמהלך המחלה אינו מתאים לטראומה: "התובעת בעצמה.. סיפרה לי שכאבי הראש המיגרנוטיים החלו שבועות ספורים לאחר התאונה, זה דבר אחד, יש פרק זמן ואני חושב שזה כתוב אז יכולת להבין. אחרי זה היא אומרת שהיא קיבלה טיפול מונע למיגרנה בטופמקס והטיפול הביא לשיפור משמעותי ולכמעט היעלמות הכאב ואחרי זה זה חזר כמו מהלך רגיל של מיגרנה. מדובר על מהלך רגיל שהחל שבועות אחרי התאונה וההיעלמות וכל התהליך לא מתאים לטראומה" (עמ' 8 לפרוטוקול מיום 21/04/21 ש' 15-8).
- ד. אף אם הדברים אינם רשומים "ברחל ביתך הקטנה" בחוות דעת המומחה, ניתן להבין מעדות המומחה ואף מחוות דעתו כי הנכות שנפסקה לתובעת נפסקה תוך התחשבות בכלל נסיבות העניין, לרבות החמרה מסוימת במצבה של התובעת לאחר התאונה, אך גם תוך התחשבות בקושי המשמעותי, עליו עמד המומחה בחקירתו, ביחס לסוגיית הקשר הסיבתי שבין המצב הרפואי ובין התאונה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

- ה. קביעותיו של המומחה מעוגנות בניסיונו המקצועי, כמו גם בתיעוד הרפואי שעמד לפניו, ומשהסביר המומחה באורח הגיוני ומקצועי כי קיים קושי להכיר במכלול מצבה הרפואי של התובעת ככזה הנובע כולו מהתאונה ומשלא נבקעו בהן בקיעים של ממש בקביעות המומחה, אני מוצא לאמצן ולקבוע שבעקבות התאונה נותרה לתובעת נכות רפואית צמיתה בתחום הנוירולוגי בשיעור 3.3%, כפי שקבע המומחה בחוות דעתו.
23. אחר כל האמור, אני מוצא להעמיד את הנכות שנגרמה לתובעת בעקבות התאונה על שיעור 4.75%.
24. משכך נותר לקבוע את השפעת הנכות הרפואית על תפקודה של התובעת.

הפגיעה התפקודית

25. במועד הרלוונטי לתאונה עבדה התובעת כמנהלת תפעול בחברת "מחשבים אי.די.פי בע"מ". בתצהירה מסרה כי עובר לתאונה הייתה בריאה ולאחר התאונה היא סובלת מכאבי ראש חזקים, מהתקפי מיגרנה תכופים, מסחרחורת, מבחילות וכאבים ומהגבלות תנועה בצוואר. לדבריה, היא מתקשה בריכוז, בהתמקדות, בישיבה, בהליכה, בעמידה ממושכת, בעבודה עם מחשב, בנהיגה, בביצוע פעולות הכרוכות במאמץ פיזי, בביצוע עבודות משק הבית ואינה מתפקדת כמו שתפקדה עובר לתאונה (ר' ס' 15-10 לתצהיר עדותה הראשית של התובעת). התובעת טוענת שיש להעמיד את הנכות התפקודית שלה בעקבות התאונה על 8% נכות.
26. הנתבעת טוענת כי נכותה הרפואית של התובעת מינורית והיא נעדרת כל משמעות תפקודית. בעניין זה מפנה הנתבעת לקביעת המומחה בתחום האורתופדיה (כי לא נמצא ממצא אובייקטיבי המעיד על קיומה של נכות בעקבות התאונה); לעברה הרפואי הרלוונטי; לעובדה שלאחר התאונה התובעת המשיכה לעבוד באותו היקף משרה ובאותו תפקיד והתובעת לא זימנה עדים ממקום העבודה שיעידו על קשיי תפקוד בעבודה.
27. הלכה היא, כי הנכות התפקודית נקבעת בידי בית-המשפט על יסוד מכלול הראיות והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסוים. כך, בין השאר, יש לתת משקל להיקפה, אופייה ומיקומה של הפגיעה, ולהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך התחשבות בגילו, השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792 (להלן: "עניין גירוגיסיאן"); ע"א 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ [1992]; ע"א 6601/07 אבו סרחאן נ' כלל חברה לביטוח בע"מ [2010]).
28. עדויות התובעת ואמה ביחס לקשיי התפקוד, המגבלות והכאבים שהתובעת חווה לאחר התאונה הן סבירות ואולם יש לזכור כי מדובר בנכויות מתונות ונמוכות שאינן מפריעות לתובעת להמשיך ולתפקד. התובעת המשיכה לעבוד לאחר התאונה באותו מקום עבודה במשך מספר שנים, היקף משרתה לא השתנה ולאחר שעזבה את מקום העבודה (ללא קשר לתאונה – כפי שהעידה – עמ' 16 ש' 20-17 לפרוטוקול מיום 21/05/2020) שכרה אף עלה.
29. בהינתן האמור, לא ניתן לחלוק שכיום קיים לתובעת כושר עבודה, אך כושר מופחת באורח מתון, בשל הפגיעות שנגרמו בתאונה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

30. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת מכלול הראיות שהובאו, אני קובע כי שיעור הנכות התפקודית של התובעת הוא 4.75%, בדומה לשיעור הנכות הרפואית.
31. משקבעתי את הנכות התפקודית אפנה לכימות ראשי הנזק.

ראשי הנזק

32. למען הנוחות אחזור על הנתונים הרלוונטיים הנדרשים:
- התובעת ילידת: 27/01/1983.
- מועד התאונה: 12/02/2017.
- גיל התובעת בעת התאונה: 34.
- גיל התובעת כיום: 38.
- שיעור נכות רפואית ותפקודית: 4.75%.

הפסד השתכרות לעבר

33. התובעת עותרת לפיצוי בגין ניצול שני ימי חופשה וכן פסיקת פיצוי בהתאם לנכות תפקודית בגובה 8% מתום תקופת אי הכושר הזמני ועד היום.
34. הנתבעת טוענת כי התובעת לא הוכיחה שהיא זכאית לפדות את ימי החופשה או המחלה בתום העסקתה ולכן אין מקום לפצות אותה בגין אובדן ימי המחלה או החופשה. אשר לדרישת התובעת לפיצוי מתום תקופת הנכות הזמנית ועד היום, נטען שמדובר בנזק מיוחד המחייב ראיות של ממש והתובעת לא הוכיחה כי נגרמו לה הפסדים כנטען ולהפך, הוכח ששכרה עלה.
35. לאחר שעיינתי בנתוני התיק ובחומר הראיות נחה דעתי כי יש לפצות את התובעת אך ורק בעבור שני ימי החופשה שניצלה לאחר התאונה. ביחס לניצול ימי המחלה, לא הוכח שהייתה לתובעת אפשרות לפדות את ימי המחלה בתום תקופת העסקתה (ר' אליעזר ריבלין, תאונת הדרכים - תחולת החוק, סדרי דין וחשוב הפיצויים, מהדורה רביעית, עמ' 598 וכן, ע"א 18/81 קלייר נ' גולדנברג, פ"ד לו(4) 656, 665 (1983)).
- באורח דומה לא מצאתי מקום לפסוק לתובעת כל פיצוי מתום תקופת הנכות הזמנית ועד היום. הפסד שכר בעבר הוא נזק "מיוחד" המחייב הוכחה בראיות ממשיות. התובעת לא הוכיחה כי נגרמו לה הפסדי שכר בעבר ולהפך, התובעת העידה שהיא עבדה לאחר התאונה באותו היקף משרה, וללא שינוי תפקיד (עמ' 7 ש' 9 לפרוטוקול הדיון מיום 21/05/2020) ושכרה עלה (שם, עמ' 7 ש' 16-20).
36. שכרה הממוצע של התובעת (לאחר ניכוי מס) במועד התאונה עמד על שיעור 10,000 ₪ (ר' נספח ח' לתצהיר התובעת). בהתאם לאמור, שכרה היומי של התובעת הינו 455 ₪. לפיכך, הפיצוי בעבור אובדן שני ימי חופשה עומד על סך 910 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

גריעה מכושר ההשתכרות והפסד שכר בעתיד

37. בהתאם לפסיקה, ככלל, אין בהכרח התאמה בין אובדן ההשתכרות או כושר ההשתכרות, ובין שיעור הנכויות הרפואיות והתפקודיות. אובדן כושר ההשתכרות נבחן על פי אובדנו של היחיד ותוך התחשבות בכלל נסיבות המקרה.

38. בנדון שקלתי בין השאר את אופי הפגיעה האורתופדית והניורולוגית והשלכותיהן על התובעת בכלל ועל עיסוקיה בפרט. לאחר איזון כלל השיקולים, מקובל עלי, נוכח הפגיעה ואופי עבודתה של התובעת, כי התובעת זכאית לפיצוי בגין הגריעה מכושר ההשתכרות. יחד עם האמור, התובעת נותרה כיום עם נכויות נמוכות בעקבות התאונה ולהן השפעה מוגבלת ומתונה על כושר ההשתכרותה (כפי שמוכח גם מהעובדה שהתובעת המשיכה לעבוד ברצף לאחר התאונה ושכרה עלה). טענת התובעת, כי בשל המגבלות והכאבים שהיא סובלת כתוצאה מהתאונה, היא מתקשה בביצוע עבודתה ונדרשת להפסקות היא סבירה, אולם יש לקחת בחשבון שמבחינה רפואית ותפקודית מדובר במגבלות מתונות, שמאפשרות לתובעת להמשיך ולעבוד באותו סוג עבודה.

39. משכך, וכפי שנפסק לא פעם, גם אם פגיעה ממשית בכושר ההשתכרותה של התובעת אינה צפויה בטווח הקרוב, אפשר שתהיה לנכותה השפעה על יכולתה לעבוד בפרקי זמן מסוימים בעתיד, ובכלל זה גם היום כאשר התובעת מעוניינת להשתלב בעבודה אחרת. בנסיבות אלה, הדרך הנאותה לפצות את התובעת היא בקביעת סכום גלובלי, שייקח בחשבון את מומה, את גילה ואת שנות העבודה שנתרו לה (השווה: ע"א 395/81 מנחם ברוק נ' הסנה חברה ישראלית לביטוח, פ"ד לח(1) 537).

40. יש אף לזכור כי על-פי הפסיקה יש לפסוק פיצוי לעתיד גם לאדם שחזר לעבודתו בלא הפסד השתכרות בשל החשש שמומו עלול להפריע לקידומו ולמציאת עבודה ברמת השתכרות דומה לכשיפלט מאותו מקום עבודה (ע"א 4837/92 אליהו חברה לביטוח נ' ג'ורג' בורבה (23.11.94)).

41. בסיס השכר לפיו יש לחשב את הפגיעה בכושר ההשתכרות הוא סך בשיעור 12,400 ₪ (ברוטו, בניכוי מס) המהווה את ממוצע שכרה החודשי במקום העבודה הקודם.

42. בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לטיב עבודת התובעת, לעיסוקה ולמקצועה, לשנות העבודה שנתרו לה ולסיכוי שהנכות התפקודית בשיעור 4.75% תגרום לפגיעה בכושר ההשתכרותה לאור טיבה וטבעה ובהנחת עבודה עד גיל 67 (שכן המדובר בעובדת שכירה), מצאתי שיש לקבוע לתובעת פיצוי גלובלי בראש נזק זה לעתיד בסכום של 76,653 ₪ (הפיצוי בגבולות 50% מהתחשיב האקטוארי, בצירוף הפסדי פנסיה בשיעור 12.5%).

עזרת הזולת עבר ועתיד

43. התובעת עותרת לפיצוי בשיעור 80,000 ₪ בגין עזרת צד ג' לעבר ולעתיד. התובעת טוענת כי היא נזקקה ונזקקת לעזרה מוגברת של אמה עד היום. הנתבעת טוענת שלא הוכח צורך בעזרה, בעבר ובעתיד, וכי מדובר בנכות זניחה שאינה מצדיקה כל עזרה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 17-11-43219 פלוגית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

44. ההלכה היא, שאם ניזוק זקוק לעזרה שניתנה לו על-ידי קרוב משפחה, אין לראות בכך בלבד, עילה לשלילת הזכות לקבל פיצוי מן המזיק (דוד קציר פיצויים בשל נזק גוף התשנ"ח 1997, בעמ' 424, ראו גם ע"א 93/73 שושני נ' קראוז ואח', פ"ד כח (1) 277). לכן השאלה איננה אם התובעת קיבלה בפועל עזרת צד ג', אלא אם הייתה זכאית לקבלת עזרה כזאת ואם זו ניתנה לה בין על ידי אדם שאיננו קרוב משפחה ובין על ידי קרוב. התשובה לשאלה האחרונה יכול שתשפיע על שיעורו של הפיצוי.
45. לעניין שיעורו של הפיצוי, וכמפורט בעניין שושני הנ"ל, יש לקבוע כי יש להעמיד את הסכום על שיעור נאות (שם, 279-280א), ובהעדר נתונים אובייקטיביים, יפסק סכום גלובלי לטובת התובעת (ראה ע"א 315/83 עגור נ' איזנברג ואח', פ"ד לט (1) 197, 205, וכן ע"א 663/84 עטיה נ' עטיה, פ"ד מד(3) 720, 730). על בסיס הלכה זו, ובהעדר נתונים על הוצאה ממשית ועל היקפה, יש לקבוע את הפיצוי בראש נזק זה, על דרך האומדנה.
46. סביר בעיני כי התובעת נזקקה לעזרה מתונה בתקופה הסמוכה לתאונה ואפשר שהיא תזדקק לעזרה מתונה דומה גם בתקופת העתיד. בנסיבות העניין אני פוסק לתובעת פיצוי גלובלי בשיעור 10,000 ₪ לתקופת העבר והעתיד.

הוצאות רפואיות וניידות:

47. הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה הינן 'נזק מיוחד', הטעון פירוט והוכחה הן בדבר הצורך בהוצאתו והן בדבר עלותו (ראה: ד. קציר דיני הנזיקין 11 (2003); 480 ואילך, 486 ואילך; ע"א 357/80, נחום נ' ברדה, פ"ד לו(3) 762; ע"א 4986/91א, המגן חברה לביטוח בע"מ נ' נחום (1994)). ברם, סביר לקבוע, שהתובעת הגיעה למעקבים רפואיים בקופת חולים ובבתי חולים ונדרשה לטיפולים רפואיים, בדיקות וכמו כן נשאה בהשתתפות ברכישת תרופות. משהוכחה לפני נחיצות הטיפולים, המעקב הרפואי וממילא הוצאות הנסיעות הכרוכות בכך, ראוי לפסוק לתובעת סכום סביר שישפה אותה על הוצאותיה.
48. במקרה מעין זה, בהתאם לפסיקה, נכון לפסוק הוצאות סבירות על דרך אומדנה ו-"על הצד הנמוך והבטוח" – לשם שמירה על האיזון הראוי (ראה, למשל: ע"א 307/77, מור נ' עזבון המנוח שטיה בוך, פ"ד לב(1) 654; י. קציר בספרו פיצויים בשל נזק גוף עמוד 682 ואילך (מהדורה חמישית התשס"ג-2003); ע"א 77/67, מ"י נ' דהאן, פ"ד כא(2) 128; ת.א. (תל-אביב-יפו) 394/98, אלטאויל אמיר נ' נחמיאס (2006); ת.א. (תל-אביב-יפו) 1616/04, שרף נ' אסותא-מרכזים רפואיים בע"מ (2009); ת.א. (ירושלים) 1515/96, יהושוע נ' הסתדרות (1999)).
49. בשים לב לנתוני התיק, ולכך שרוב הטיפולים הרפואיים ניתנים חינם במסגרת קופת החולים, אני פוסק לתובעת פיצוי גלובלי בגין הוצאותיה בסך 6,000 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

נזק לא ממוני

50. בגין נכות רפואית בשיעור 4.75%, הפיצוי שיש לפסוק לתובעת בראש הנזק הלא ממוני הוא בשיעור: 8,469 ₪.

סוף דבר

51. התביעה מתקבלת.

סה"כ נזקי התובעת הם כדלקמן:

₪ 910	הפסד השתכרות לעבר
₪ 76,653	גריעה מכושר השתכרות (כולל הפסד פנסיה)
₪ 10,000	עזרה לצד שלישי
₪ 6,000	הוצאות רפואיות ואח'
₪ 8,469	נזק לא ממוני

₪ 102,032	<u>סה"כ פיצוי</u>

52. אחר כל האמור לעיל, הנתבעת תשלם לתובעת, סכום של **102,032 ₪**, בתוספת שכ"ט עו"ד בשיעור % 15.21 (כולל מע"מ), הוצאות משפט בסך 2,000 ₪, ובתוספת הצמדה מיום התשלום.

53. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום ויישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין עד מועד התשלום.

54. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 יום.

המזכירות תשלח לצדדים את פסק הדין.

פסק הדין מותר בפרסום שעה שהוא אינו כולל פרטים מזהים של התובעת.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"א, 23 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

דב גוטליב, שופט

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 43219-11-17 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ